ज॰म॰ दतः परं सिचि दृद्धिमधिकत्या ह अचेत्यादि। तिसानने रचः
प्योधराः रचांसि प्रयोधरादव श्रराम्भांसि श्ररान् अभांसी
व अचारिषुः चरितवनाः चरितरकर्मकः चरेत् चृतजदृत्तिरि
त्यादिप्रयोगेषु दृश्यते दृह तु सकर्मकी विवचितः किपर्महीधर
द्व न चाक्वालीत् न चिलतवान् द्योरप्यते हिलादे की घोरिति
विकल्पे प्राप्ते अती लान्तस्थेति सिचि दृद्धः ना बाजीत् चासं भय
श्व न जगाम महीधरतु खालात् नेटोति प्रतिषेधस्थाते। हलादे की
घोरिति विकल्पिते वद बजेत्यादिना दृद्धः ॥ ५॥

अ॰ अध सिचि द्याधिकारः खमते सिच् सि:। असे त्यादि।
तिसान् कपा रचांसि पयोधरादव गरानमां सीव अचारिषुः
चित्रवन्नः किन्तु कपिर्माचीधरदव न च अझा जीत् नैव चित्रत
वान् न च चासस वाजीत् प्राप्तवान् चर्ज्यस्थलने कल ह्या ज
चाले वजगता सर्वव व्यांसिः वजवदेति वि:॥ ८॥

अवादीत्तिष्ठते खुचैः प्रादेवीत्यरिघं कपिः। तथा यथा रणे प्राणान् वहनामय चीद्विषा॥ ८॥

जि॰म॰ अवेत्यादि। ततजत्तरका कं किपिसिष्ठत मा पनायध्वमिति उचै लानवादीत् पूर्ववदृद्धिः तथा तेन प्रकारेण परिषं परिषेण प्रादेवीत् विजिगीषते सा दिवःक कोचेति परिष्य क को मंज्ञा दिवे नेंद्रोति दद्धिप्रतिषेधः यथा वह्न नां दिषा प्रचूणां प्राणान्त्र पदीत् निग्हीतवान् स्रती ह नांदिति विक ले प्राप्ते ह्यन चण्यसदिति प्रतिषेधः ॥ ८॥